

søgte kun af 14 Ansøgere, et usædvanligt ringe Antal, da Antallet af Ansøgere til et Præsteembede i Reglen bevæger sig omkring det halve Hundrede. Af Ansøgerne var en enkelt Kandidat fra 1889, de øvrige fra Halvfemserne, de fleste fra 1894—95. Af Ansøgningerne sendtes efter Reglerne de 7 ældstes Ansøgninger til Menighedsraadet med Opfordring til dette om heraf at indstille 3. Det var saaledes et ganske usædvanligt ringe Antal Ansøgere, mellem hvilke Menighedsraadet kunde gøre sit Valg. Den 12. April vedtog Menighedsraadet derfor en Henvendelse til Ministeriet, hvori det henviste til det ringe Antal Ansøgere, der havde meldt sig, og den deraf følgende Vanskelighed for Raadet ved blandt disse at finde 3, som efter Raadets Formening havde de fornødne Betingelser for paa frugtbringende Maade at kunne tage Præstegeringen op under de særlige Forhold, som gøre sig gældende i Ollerup og Kirkeby Sogne. Menighedsraadet androg derfor om at faa en Ansøgning fra Pastor Clausen, Lømvig Valgmenighed, tilsendt blandt dem, mellem hvilke det tillodes Raadet at træffe sit Valg og gøre sin Indstilling. Som Støtte herfor fremhævedes det ogsaa, at denne Menighed i over 50 Aar har været betjent af Præster af den grundtvigske Retning, og at det store Flertal af Befolkningen i Sognene ønskede at høre en Forkyndelse, der var i fuld Samklang med den, de i dette lange Tidsrum havde lyttet til. Denne Ansøgning om at erholde Pastor Clausens Ansøgning tilsendt var anbefalet af Provsten, der i sin Anbefaling udtalte, at det forekom ham, at det var heldigt, at der blev Lejlighed til at indsætte en Mand af den grundtvigske Retning, og dernæst anbefalet af Biskoppen, der udtaler, at han efter det Kendskab, han har til Pastor Clausen, maa tro, at denne vil kunne gøre Fyldest i Embedet. De Betingelser, der i Kultusministeriets Cirkulære angaaende Menighedsraadenes Andel i Præsteembedernes Besættelse er opstillet for, at et Menighedsraad kan faa tilsendt en Ansøgning, der paa Grund af manglende Anciennitet hos Ansøgeren oprindelig var tilbageholdt, ere saaledes fuldt opfyldte. Som bekendt, og som det ærede Medlem, der har fremført denne

Sag, dog maaske ogsaa har gjort sig bekendt med, udtales det i Cirkulæret, at en saadan Tilsendelse af en tilbageholdt Ansøgning, en saadan Adgang for Menighedsraadet til at kunne indstille en Ansøger, der iøvrigt ikke har haft den tilstrækkelige Anciennitet til at komme i Betragtning, kan ske i særlige Tilfælde, naar baade Menighedsraadet, Provsten og Biskoppen ere enige derom.

Dette kræves, og det vil saaledes altid staa i Provstens og Biskoppens Magt at værne om, at Hensynet til Ancienniteten ikke bliver tilsidesat for det ret hyppigt forekommende Ønske hos Menighedsraadene om at faa unge Præster, yngre end dem, Ministeriet har anset for kvalificerede. Særlig maa Biskopper og Provster føle sig kaldede til at støtte Ministeriet i dets Bestræbelser for, at Ancienniteten ikke bliver tilsidesat. Naar derfor vedkommende Biskop og Provst slutte sig til et Menighedsraads Ønsker om at faa Lejlighed til at indstille en Ansøger, hvis Ansøgning Ministeriet har henlagt, maa man nødvendigvis ogsaa gaa ud fra, at begge Biskop og Provst, erkende, at der her foreligger et særligt Tilfælde, der gør det ønskeligt, at den af Menighedsraadet krævede yngre Præst bliver ansat i Embedet. Naar derfor det ærede Medlem taler om, hvorledes et Embede her er givet til „en Mand, som efter Ministeriets egne Regler ikke var kvalificeret til dette Embede“, som det ærede Medlem udtrykte sig, er det netop ganske i Overensstemmelse med den Regel, der er fastsat i de organiserende Bestemmelser, hvorefter det paagældende Menighedsraad, Provst og Biskop kunne i det givne Tilfælde tilvejebringe en Undtagelse fra Ministeriets sædvanlige Regler. Nu er det ogsaa en Selvfølge, at hvor en saadan overensstemmende Beslutning er tagen af Menighedsraad, Provst og Biskop, og den derefter er bleven efterkommet af Ministeriet, er det hermed saa godt som givet, at den vedkommende Præst faar Embedet. Biskop og Provst gaa selvfølgelig ikke med til at anbefale et saadant Andragende om, at en bestemt angiven, men af Ministeriet tilbageholdt Ansøgning skal tilstilles Menighedsraadet, uden at de samme Embedsmænd ogsaa, naar Menighedsraadets Indstilling foreligger, anbefale denne